

N:o 7.

Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen, med förslag till lag angående Kongl. Maj:ts högsta domstols tjenstgöring på afdelningar; gifven Stockholms slott den 9 januari 1897.

Under åberopande af bifogade i statsrådet och högsta domstolen förda protokoll vill Kongl. Maj:t härmed, jemlikt § 87 regeringsformen, föreslå Riksdagen att antaga följande förslag till

L a g

angående Kongl. Maj:ts högsta domstols tjenstgöring på afdelningar.

Med upphäfvande af Kongl. Maj:ts nådiga stadga angående dess högsta domstols tjenstgöring på två afdelningar den 23 oktober 1860 varder härigenom förordnad som följer:

§ 1.

Kongl. Maj:ts högsta domstol skall utgöras af aderton justitieråd och arbeta på afdelningar, på sätt här nedan sägs.

§ 2.

I aderton veckor under den blidare årstiden hvarje år skall högsta

domstolen arbeta på en afdelning, under den öfriga tiden af året på två afdelningar utom i fall, hvarom i § 4 här nedan sägs.

§ 3.

Afdelningarna äro lika behöriga att upptaga de till högsta domstolens handläggning hörande ärenden, hvilkas fördelning endast beror af den ordning, hvori de enligt gällande föreskrifter anmälas.

§ 4.

Under de två första arbetsveckorna i maj och de två sista i oktober månad må högsta domstolen, der den med hänsyn till antalet af de på dess handläggning beroende mål och ärenden finner sådant nödigt, arbeta på tre afdelningar.

§ 5.

Med iakttagande af hvad ofvan är föreskrifvet ega justitieråden att sig emellan fördela tienstgöringsskyldigheten.

§ 6.

Genom denna lag göres ej ändring i stadgan den 21 april 1876 angående måls handläggning i vissa fall af Kongl. Maj:ts högsta domstols afdelningar samfäldt.

Denna lag träder i kraft den 1 maj 1897.

Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kongl. nåd och ynnest städse välbevågen.

OSCAR.

L. Annerstedt.

Utdrag af protokollet öfver justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott fredagen den 13 november 1896

i närvaro af:

Hans excellens herr statsministern **BOSTRÖM**,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena grefve **DOUGLAS**,
Statsråden: friherre **ÅKERHIELM**,
 WIKBLAD,
 GILLJAM,
 friherre **RAPPE**,
 CHRISTERSON,
 WERSÄLL,
 ANNERSTEDT,
 VON KRUSENSTJERNA.

Chefen för justitiedepartementet statsrådet **Annerstedt** anförde i underdånighet:

»Hos Eders Kongl. Maj:t har jag att i underdånighet anmäla behöfvat af åtgärder i syfte att bereda ett skyndsammare afgörande åt de på högsta domstolens pröfning beroende mål och ärenden, än som för närvarande är att påräkna till följd af den under åtskilliga år stigande balansen af dylika mål och ärenden.

I afseende på vexlingarna i antalet till högsta domstolen inkomna samt der afgjorda och balanserade mål och ärenden från och med år 1861, då högsta domstolen började arbeta på två afdelningar, tillåter jag mig hänvisa till en inom justitiedepartementets statistiska byrå uppgjord tabell, hvilken torde få såsom bilaga A. fogas vid detta protokoll. Af denna tabell framgår, att balansen, som vid slutet af år 1860 var

uppe vid den höga siffran af 2,201, derefter årligen minskades, så att den vid 1868 års slut nedbragts till 336. Under åren 1869—1885 vexlade den mellan lägst 370 (år 1870) och högst 713 (år 1876) samt utgjorde i medeltal 523. Vid 1885 års slut var antalet oafgjorda mål och ärenden 554. Derefter har balansen utgjort

	ökning +	minskning —
år 1886.....	596 +	42
„ 1887.....	840 +	244
„ 1888.....	1,001 +	161
„ 1889.....	1,023 +	22
„ 1890.....	1,148 +	125
„ 1891.....	1,174 +	26
„ 1892.....	1,100 —	74
„ 1893.....	1,072 —	28
„ 1894.....	1,259 +	187
„ 1895.....	1,304 +	45

Äfven för innevarande år torde balansen sannolikt komma att ytterligare stiga.

Befintligheten af en dylik balans måste gifvetvis högst menligt inverka på längden af den tid, inom hvilken mål och ärenden blifva afgjorda, räknadt från det de inkommit. För att belysa denna inverkan i afseende å revisionssakerna, hvilka i regel svårast drabbas af det fördröjda afgörandet, må här redogöras för några med ledning af tillgängliga statistiska uppgifter utförda beräkningar för tiden efter år 1860.

Vid slutet af nämnda år qvarstodo oafgjorda 897 revisionssaker. Under åren 1861 och 1862 afgjordes sammanlagdt 880 dylika mål. Om, på sätt ske bort, målen till afgörande företagits i den ordning, hvori de inkommit, skulle således under sistnämnda två år allenast de revisionssaker blifvit afgjorda, som balanserats från 1860, och en i början af 1861 inkommen sak skulle följaktligen ej kunnat afgöras förr än efter mer än två år.

Sedan högsta domstolen år 1861 börjat arbeta på två afdelningar, förbättrades ställningen år från år, så att till år 1869 endast 146 revisionssaker balanserades. Då under sistberörda år antalet afgjorda revisionssaker uppgick till 479, har, under nyss angifna förutsättning i afseende å ordningen för målens föredragning, en vid denna tid inkommen revisionssak för sin slutbehandling kräft icke fullt fyra månader. Härefter började väl den enligt nu angifna beräkningsgrund

för revisionssakers afgörande erforderliga tid att ökas, men uppgick icke under något af de närmast följande sju åren till sex månader.

Under 1880-talets första femårsperiod stälde sig förhållandet sålunda, att en revisionssak i medeltal afgjordes sex och en fjerdedels månad efter det den inkommit, då deremot under den sista femårsperioden dertill åtgick öfver åtta månader.

Ställningen under de fem första åren på 1890-talet framgår af följande uträkning. En revisionssak som inkommit i början af år

1890	afgjordes	efter	omkring	11	$\frac{1}{3}$	månad
1891	”	”	”	1	år	$\frac{1}{2}$ ”
1892	”	”	”	1	”	$\frac{2}{3}$ ”
1893	”	”	”	1	”	$\frac{3}{4}$ ”
1894	”	”	”	1	”	1 $\frac{1}{2}$ ”

Till år 1895 funnos balanserade 579 revisionssaker, och under året afgjordes 429. Antager man, att lika många komma att afgöras 1896, torde enligt den följda beräkningsgrunden en i början af 1895 inkommen sak vara afgjord först efter ett år fyra månader.

Under förutsättning att högsta domstolen under hvar och ett af åren 1896 och 1897 kommer att afgöra lika antal revisionssaker som under de två nästföregående åren, hvilket antal är högre än medeltalet af de under de tio sista åren afgjorda dylika mål, kommer en i början af innevarande år inkommen sak ej att blifva afgjord förr än efter nära ett år fem månader.

Att ett dylikt dröjsmål med målens afgörande långt ifrån motsvarar den rättsökande allmänhetens befogade anspråk på snabb rättsskipning, ligger i öppen dag. Nödvändigheten att råda bot på missförhållandet är ock erkänd.

Försök hafva blifvit gjorda att utan ändring i högsta domstolens sammansättning genom särskilda anordningar åstadkomma sådan ökning i högsta domstolens arbetsprodukt, att balansen kunde afarbetas. Så har, sedan det visat sig vara med svårighet förenadt att med det stadgade antalet revisionssekreterare utan afbrott uppehålla föredragningen under de fem dagar i hvarje vecka, högsta domstolens ordinarie sessioner egde rum, en extra revisionssekreterare från år 1891 nästan oafbrutet varit i nedre revisionen anställd; hvarjemte nedre revisionen tidtals varit förstärkt med ytterligare extra arbetskrafter. Härigenom har vunnits, att högsta domstolens arbete kunnat fortgå oafbrutet under samtliga ordinarie sessionsdagar, något som förut understundom icke

kunnat ske till följd af brist på till föredragning beredda mål. Vidare har under år 1892 justitierådens förutvarande pingstferier afskaffats, hvarigenom arbetstiden ökats med två föredragningsveckor. Under vissa tider af åren 1891, 1892 och 1893 har slutligen högsta domstolen hållit extra sessioner under 3 timmar hvarje måndags eftermiddag; och har denna extra tjänstgöring varit anledningen till att balansen, enligt hvad ofvan angifna siffror utmärka, under åren 1892 och 1893 icke ökats utan tvärtom visar någon minskning. Med denna eftermiddagstjänstgöring hafva emellertid justitieråden icke ansett sig kunna fortfa. Det hade nemligen — enligt hvad till chefen för justitiedepartementet anmälts — visat sig, att arbetet, som redan förut varit tillräckligt betungande, genom eftermiddagstjänstgöringen ökats med 15 procent och att ett fortsättande af samma tjänstgöring skulle vålla allt för stor svårighet att åt målen egna den samvetsgranna och omsorgsfulla pröfning, som utgjorde ett oeftergiftigt vilkor för rättskipningen i sista instans. Med dylik forcerad tjänstgöring vore det vidare omöjligt att till justeringsdagen medhinna att taga del af handlingarna i mera invecklade och omfattande mål, utan måste dessa tagas på cirkulation och arbetet med dem uppskjutas till någon infallande ledighet, hvilken jemväl måste påräknas för uppsättande af yttranden i vidlyftigare lagförslag. Under sådana förhållanden måste den ledighet från tjänstgöring, hvaraf högsta domstolens ledamöter egde komma i åtnjutande, i allt för stor utsträckning egnas åt arbete, så att den extra tjänstgöringen icke kunde under någon längre tid fortgå utan att menligt inverka på ledamöternas helsa och arbetsförmåga.

En annan åtgärd, verkande i samma rigtning som de förut angifna, i det den är egnad att minska högsta domstolens arbetsbörda, är den genom lagen den 18 maj 1894 meddelade bestämmelse, att klagan hos Kongl. Maj:t ej må föras öfver kammarrättens utslag i fattigvårdsmål. Den härigenom uppkommande lättnaden kan emellertid ingalunda beräknas vara tillräcklig för åstadkommande af jemnvigt mellan de inkommande och afgjorda målens antal.

Då, såsom den stigande balansen gifver vid handen, hvad som hittills kunnat göras för balansens nedbringande till och bibehållande vid en siffra, som kan anses normal, visat sig icke vara tillräckligt, kräfväs andra åtgärder.

I fråga om dylika åtgärder bör, på sätt jemväl konstitutionsutskottet vid innevarande års riksdag aumärker i sitt utlåtande angående ifrågasatt ändring af 17 § regeringsformen i syfte att möjliggöra ökning af justitierådens antal utöfver det nu bestämda högsta antalet,

någon utsträckning af arbetstiden för justitieråden eller inskränkning i deras semester icke ifrågakomma. Justitieråden, hvilka, förutom sitt arbete med lagskipningen, hade ett magtpåliggande arbete med afseende å lagstiftningen, då de jemlikt 87 § regeringsformen skulle granska och afgifva utlåtanden öfver lagförslag, torde nemligen för närvarande hafva så betydande göromål, att dem icke kunde påläggas något ökad arbete af den allvarliga och tankeanstängande art, som utöfningen af domarembetet i högsta instansen kräfde. Såsom ytterligare stöd för denna uppfattning kan hänvisas till den erfarenhet, som vunnits under den af högsta domstolen en tid anordnade eftermiddagstjenstgöringen, och för hvilken erfarenhet ofvan är redogjordt.

Vidare lagstiftningsåtgärder, genom hvilka tilloppet af mål till högsta domstolen i någon väsentligare grad skulle minskas och arbetsmaterialet således hastigare af högsta domstolen medhinnas, lär icke med sannolikhet kunna påräknas och måste derjemte för sitt genomförande kräfva längre tid.

Det lär icke för närvarande återstå annan utväg till balansens nedbringande och rättskipningens påskyndande, än att öka högsta domstolens arbetskrafter. Behofvet af en dylik ökning är ock af sistlidne Riksdag erkändt, i det Riksdagen, i syfte att möjliggöra högsta domstolens ordnande på tre afdelningar, såsom hvilande antagit ett förslag till ändring i 17 § regeringsformen af innehåll, att antalet ledamöter i högsta domstolen skulle kunna ökas till 21.

I det konstitutionsutskottets förut berörda utlåtande, deri nämnda grundlagsändring föreslagits, har emellertid erinrats, att redan den nuvarande lydelsen af 17 § regeringsformen medgifver tillsättande af ytterligare 2 justitieråd, i det Konung och Riksdag kunna i den ordning, 87 § 1 mom. regeringsformen stadgar, bestämma, att justitierådets antal skall ifrån det nuvarande antalet sexton höjas till aderton; och har utskottet såsom sin åsigt uttalat, att i första rummet ett försök borde göras att genom tillsättande af ytterligare två justitieråd åstadkomma ett ökande af högsta domstolens arbetskraft.

En dylik anordning skulle möjliggöra att, med bibehållande af erforderliga ferier och suppleantledighet för högsta domstolens ledamöter, tiden för domstolens tjenstgöring på två afdelningar utsträcktes från sex till åtta månader och att således omkring åtta veckor vunnes för arbetet.

Under femårsperioden 1886—1890, hvilken tid ställer sig ogynnsammast med hänsyn till balansens ökning, afgjordes i allt 8,789 mål och ärenden, hvilket för år ger ett medeltal af 1,758, deraf åter på

hvarje af de under denna tid till 68 uppgående årliga föredragningsveckorna kommer ett medeltal af omkring 26. Under nämnda femårsperiod ökades balansen med 594 mål och ärenden eller i medeltal för år 119, motsvarande efter ofvan angifna beräkningsgrund en föredragnings-tid af ungefärligen $4\frac{1}{2}$ veckor. Om således under denna femårsperiod föredragningen i högsta domstolen varit ökad med 8 veckor, skulle ej allenast ökning af balansen hafva undvikits utan ock tid blifvit öfrig till afarbetande af förut befintlig balans.

Hvad angår femårsperioden 1891—1895 kan antalet då afgjorda mål och ärenden icke läggas till grund för en liknande beräkning, enär högsta domstolen under en del af denna tid hade eftermiddagstjenstgöring. Men om man antager, att högsta domstolen under denna femårsperiod, utan eftermiddagstjenstgöring, skulle afgjort ett lika antal mål och ärenden, som under föregående femårsperiod eller 8,789, så skulle, då denna summa drages från antalet under perioden inkomna mål och ärenden 9,546, för dessa år uppkommit en ökning i balansen af 757, eller i medeltal för år 151. För dessas afarbetande skulle efter ofvan angifna beräkningsgrund kräfts en tid af omkring 6 veckor, hvadan jemväl under denna femårsperiod en ökad föredragnings-tid af åtta veckor skulle varit tillräcklig att förekomma ökning i balansen och äfven lemnat tillfälle till någon minskning i den förut befintliga.

Beträffande nu meddelade beräkningar bör derjemte uppmärksammas, att vid dem ingen hänsyn tagits till den lagföredragnings, som under de nämnda tidsperioderna egt rum, och att, då således arbetsprodukten per vecka i verkligheten är något större än den ofvan beräknade, resultatet i fråga om balansen skulle blifvit i någon mån förmanligare än ofvan angifvits.

Förutsatt att antalet inkommande mål och ärenden icke under de närmaste åren i någon afsevärd grad ökas — något som enligt de meddelade statistiska uppgifterna ej heller synes antagligt — skulle följaktligen en ökning af högsta domstolens arbetskrafter med två justitieråd och en deraf följande ökning i föredragnings-tiden af 8 veckor årligen sannolikt vara tillräcklig för att under nuvarande förhållanden hindra uppkomsten af ytterligare balans och derjemte lemna någon tid öfrig för afarbetande af den redan befintliga. Det synes emellertid antagligt, att denna senare tid skulle blifva väl knapp och att balansens nedbringande till normal storlek därför komme att dröja längre än önskvärdt. Det är alltså angeläget att finna någon ytterligare utväg till afarbetande af den nu befintliga balansen. Såsom en dylik utväg kan anvisas att medgifva högsta domstolen att, då de på prof-

ning beroende målens antal anses så kräfva, undantagsvis under någon kortare tid af året, exempelvis en månad, fördela sig på tre afdelningar. Den föredragnings-tid af fyra veckor, som sålunda vunnas, synes med stor sannolikhet blifva tillräcklig för uppnående af önskad resultat inom rimlig tid.

För genomförande af nu antydda anordning erfordras, utom löner åt de nya justitieråden och medel för bekostande af erforderlig ökning i nedre revisionens arbetskrafter, om hvilket allt jag torde få i annat sammanhang göra underdånig framställning, ändring i nådiga stadgan den 23 oktober 1860 angående högsta domstolens tjenstgöring på två afdelningar.

Jag har derföre i öfverensstämmelse med de grunder, för hvilka ofvan redogjorts, låtit inom justitiedepartementet upprätta följande förslag till

L a g

angående Kongl. Maj:ts högsta domstols tjenstgöring på afdelningar.

Med upphäfvande af Kongl. Maj:ts nådiga stadga angående dess högsta domstols tjenstgöring på två afdelningar den 23 oktober 1860 varder härigenom förordnad som följer:

§ 1.

Kongl. Maj:ts högsta domstol skall utgöras af aderton justitieråd och arbeta på afdelningar, på sätt här nedan sägs.

§ 2.

I aderton veckor under den blidare årstiden hvarje år skall högsta domstolen arbeta på en afdelning, under den öfriga tiden af året på två afdelningar utom i fall, hvarom i § 4 här nedan sägs.

§ 3.

Afdelningarna äro lika behöriga att upptaga de till högsta domstolens handläggning hörande ärenden, hvilkas fördelning endast beror af den ordning, hvari de enligt gällande föreskrifter anmälas.

§ 4.

Under de två första arbetsveckorna i maj och de två sista i oktober månad må högsta domstolen, der den med hänsyn till antalet af de på dess handläggning beroende mål och ärenden finner sådant nödigt, arbeta på tre afdelningar.

§ 5.

Med iakttagande af hvad ofvan är föreskrifvet ega justitieråden att sig emellan fördela tjenstgöringsskyldigheten.

§ 6.

Genom denna lag göres ej ändring i stadgan den 21 april 1876 angående måls handläggning i vissa fall af Kongl. Maj:ts högsta domstols afdelningar samfaldt.

Denna lag träder i kraft den 1 maj 1897.

Och hemställer jag underdånigst, att Eders Kongl. Maj:t behagade förordna, att högsta domstolens yttrande öfver detta förslag skall, för det ändamål 87 § regeringsformen omförmäler, genom note ur protokollet infordras.»

Till denna af statsrådets öfriga ledamöter biträdde hemställan täcktes Hans Maj:t Konungen i nåder lemna bifall.

Ex protocollo:
Erik Ölander.

Högsta Domstolen.		1860.	1861.	1862.	1863.	1864.	1865.	1866.	1867.	1868.	1869.	1870.	1871.	1872.	1873.	1874.	1875.	1876.	1877.	1878.	1879.	1880.	1881.	1882.	1883.	1884.	1885.	1886.	1887.	1888.	1889.	1890.	¹⁾ 1891.	²⁾ 1892.	³⁾ 1893.	1894.	1895.	
Inkomna mål och ärenden.																																						
<i>Civila:</i>	revisionsaker	—	404	380	375	325	465	456	402	446	518	494	541	503	516	518	455	606	428	480	442	419	510	455	478	420	444	406	433	473	441	466	495	471	457	524	454	
	skiftesmål	—	131	130	154	124	124	101	99	118	102	83	90	92	88	78	70	85	89	88	66	93	88	80	66	81	76	71	83	88	88	79	65	62	72	67	66	
	fattigvårdsmål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	56	57	70	66	70	64	71	75	146	104	122	155	109	118	133	105	160	137	167	143	127	106	66	
	andra besvärsmål																					98	140	135	132	141	124	136	213	163	140	146	136	132	130	124	128	
	ansökningar																					228	172	203	192	220	220	222	263	243	290	329	264	309	305	307	339	
<i>Kriminella:</i>	hemställda mål och besvärsmål	—	1,165	1,161	1,156	1,253	1,101	1,213	1,183	1,203	1,296	1,240	1,326	1,317	1,312	1,181	987	1,037	999	978	877	409	471	492	447	490	421	500	473	558	558	578	514	499	499	491	514	
	nådansökningar																					233	236	232	232	179	195	273	198	212	248	279	255	336	350	281	240	
	andra ansökningar																					8	13	9	15	10	16	25	23	6	11	15	10	16	8	12	5	
	Summa	—	1,700	1,671	1,685	1,702	1,690	1,770	1,684	1,767	1,916	1,817	1,957	1,912	1,972	1,834	1,582	1,794	1,586	1,610	1,456	1,562	1,776	1,710	1,684	1,696	1,605	1,751	1,819	1,848	1,936	2,029	1,906	1,968	1,948	1,912	1,812	
Afgjorda mål och ärenden.																																						
De afskrifna deri inberäknade.																																						
<i>Civila:</i>	revisionsaker	—	439	441	604	580	472	503	496	469	479	510	500	523	508	512	471	450	529	519	477	397	426	483	438	469	446	407	358	403	441	397	424	495	465	432	429	
	skiftesmål	—	209	169	215	133	134	105	111	107	95	91	90	86	82	88	64	88	65	130	70	78	77	97	76	67	82	57	97	59	83	75	73	60	60	41	68	
	fattigvårdsmål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	30	68	45	83	60	68	68	54	84	157	119	125	166	104	90	134	121	124	154	158	165	108	100	
	andra besvärsmål																					89	131	120	123	153	133	136	155	173	159	147	127	133	142	116	95	
	ansökningar																					204	202	179	193	232	218	216	249	251	275	322	286	296	311	299	342	
<i>Kriminella:</i>	hemställda mål och besvärsmål	—	1,370	1,331	1,363	1,256	1,257	1,307	1,213	1,250	1,234	1,290	1,283	1,318	1,317	1,166	982	954	1,052	1,027	919	405	424	479	463	461	434	499	407	453	587	552	540	546	487	447	470	
	nådansökningar																					224	236	225	244	178	195	266	193	209	237	280	257	337	342	272	259	
	andra ansökningar																					8	15	12	14	9	15	24	26	5	11	7	19	17	4	10	4	
	Summa	—	2,018	1,941	2,182	1,969	1,863	1,915	1,820	1,826	1,808	1,891	1,873	1,927	1,937	1,834	1,562	1,575	1,706	1,744	1,534	1,459	1,595	1,752	1,670	1,694	1,689	1,709	1,575	1,687	1,914	1,904	1,880	2,042	1,976	1,725	1,767	
Balanserade mål och ärenden.																																						
<i>Civila:</i>	revisionsaker	897	862	801	572	317	310	263	169	146	185	169	210	190	198	204	188	344	243	204	169	190	274	246	286	237	235	234	309	379	379	448	519	495	487	579	604	
	skiftesmål	245	167	128	67	58	48	44	32	43	50	42	42	48	54	47	53	50	74	32	28	40	51	34	24	38	32	46	32	61	66	70	62	64	76	102	100	
	fattigvårdsmål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	30	19	44	27	37	33	36	58	120	67	70	100	43	57	100	71	110	123	136	121	83	81	47	
	andra besvärsmål																					37	46	60	69	57	48	48	106	96	77	76	85	84	72	80	113	
	ansökningar																					39	9	33	32	20	22	28	42	34	49	56	34	47	41	49	46	
<i>Kriminella:</i>	hemställda mål och besvärsmål	1,059	854	684	477	474	318	224	194	147	209	159	202	201	192	204	209	292	239	190	148	101	148	161	145	174	161	162	228	333	304	330	304	257	269	313	357	
	nådansökningar																					14	14	21	9	10	10	17	22	25	36	35	33	32	40	49	30	
	andra ansökningar																					3	1	—	1	2	3	4	1	2	2	10	1	—	4	6	7	
	Summa	2,201	1,883	1,613	1,116	849	676	531	395	336	444	370	454	439	474	474	494	713	593	459	381	482	663	622	636	638	554	596	840	1,001	1,023	1,148	1,174	1,100	1,072	1,259	1,304	
	Lagföredragning, dagar												13	7	23	7	10	28	28	36	33	37	25	13	20	30	28	40	30	59	31	22	27	31	57	25	29	

¹⁾ Eftermiddagstjenstgöring i December. ²⁾ Eftermiddagstjenstgöring. Pingstferierna afskaffade.

Utdrag af protokollet öfver lagärenden, hållet uti Kongl. Maj:ts högsta domstol tisdagen den 24 november 1896.

Andra rummet.

Närvarande:

Justitieråden GLIMSTEDT,
HERSLOW,
SKARIN,
LILIENBERG,
HUSS,
LINDBÄCK,
PETERSSON.

Expeditionschefen Ramstedt föredrog i underdånighet:

Note ur protokollet öfver justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet den 13 innevarande november, hvarmedelst, för det ändamål § 87 regeringsformen omförmäler, högsta domstolens yttrande inforrats öfver följande inom justitiedepartementet upprättade förslag till

L a g

angående Kongl. Maj:ts högsta domstols tjenstgöring på afdelningar.

Med upphäfvande af Kongl. Maj:ts nådiga stadga angående dess högsta domstols tjenstgöring på två afdelningar den 23 oktober 1860 varder härigenom förordnad som följer:

§ 1.

Kongl. Maj:ts högsta domstol skall utgöras af aderton justitieråd och arbeta på afdelningar, på sätt här nedan sägs.

§ 2.

I aderton veckor under den blidare årstiden hvarje år skall högsta domstolen arbeta på en afdelning, under den öfriga tiden af året på två afdelningar utom i fall, hvarom i § 4 här nedan sägs.

§ 3.

Afdelningarna äro lika behöriga att upptaga de till högsta domstolens handläggning hörande ärenden, hvilkas fördelning endast beror af den ordning, hvari de enligt gällande föreskrifter anmälas.

§ 4.

Under de två första arbetsveckorna i maj och de två sista i oktober månad må högsta domstolen, der den med hänsyn till antalet af de på dess handläggning beroende mål och ärenden finner sådant nödigt, arbeta på tre afdelningar.

§ 5.

Med iakttagande af hvad ofvan är föreskrifvet ega justitieråden att sig emellan fördela tjenstgöringsskyldigheten.

§ 6.

Genom denna lag göres ej ändring i stadgan den 21 april 1876 angående måls handläggning i vissa fall af Kongl. Maj:ts högsta domstols afdelningar samfäldt.

Denna lag träder i kraft den 1 maj 1897.

Högsta domstolen lemnade förslaget utan anmärkning.

Ex protocollo:

Erik Ölander.

Utdrag af protokollet öfver justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott lördagen den 9 januari 1897

i närvaro af:

Hans excellens herr statsministern BOSTRÖM,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena greve DOUGLAS,
Statsråden: friherre ÅKERHIELM,
 WIKBLAD,
 GILLJAM,
 friherre RAPPE,
 CHRISTERSON,
 WERSÅLL,
 ANNERSTEDT,
 VON KRUSENSTJERNA,
Justitieråden: CLAËSON,
 PETERSSON.

Chefen för justitiedepartementet statsrådet Annerstedt föredrog i underdånighet:

Högsta domstolens yttrande öfver det genom Kongl. Maj:ts beslut den 13 sistlidne november till högsta domstolen remitterade förslag till lag angående Kongl. Maj:ts högsta domstols tjenstgöring på afdelningar, hvilket förslag af högsta domstolen lemnats utan anmärkning;

och hemställde föredraganden, att förslaget måtte jemlikt § 87 regeringsformen för Riksdagen till antagande framläggas.

Med bifall till denna af statsrådets öfriga ledamöter biträdda hemställan, förordnade Hans Maj:t Konungen, att till Riksdagen skulle aflätas nådig proposition af den lydelse bil. B. till detta protokoll utvisar.

Ex protocollo

Aug. von Hartmansdorff.